

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

5. neděle velikonoční, cyklus A

„Ježíš řekl svým učedníkům: „Ať se vaše srdce nechvěje! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám to. Odcházím vám připravit místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. Cestu, kam já jdu, znáte.“ Tomáš mu řekl: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho už znáte a viděli jste ho.“ Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce - a to nám stačí.“ Ježíš mu odpověděl: „Filipe, tak dlouho jsem s vámi, a neznáš mě? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říci: 'Ukaž nám Otce'? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe; to Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně. Když nevěříte, věřte aspoň pro ty skutky. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám, ba ještě větší bude konat, protože já odcházím k Otci.“ (Jan 14. 1 – 12)

Pomůcky: košík plný nejrůznějších kamenů, ze kterých by se na podlaze mohla udělat cesta

Pamatujete si, co Ježíš o sobě říkal minulý týden? Bylo to velmi zvláštní. (dát dětem prostor, nehodnotit)

„Já jsem dveře“ říkal Ježíš. A dnes říká zase něco zvláštního. Kdo to ví? (dát dětem prostor, nehodnotit)

„Já jsem cesta, pravda a život.“ Chce učedníkům vysvětlit, že když Ho budou následovat a On jim bude cestou, pak nikdy nezabloudí. Ale kam je vede? (dát dětem prostor, nehodnotit)

Vede je do nebe. Pán Ježíš říká apoštolům, že jim jde připravit místo v nebi u Otce. Není potřeba hledat žádnou speciální cestu do nebe! Nelétají tam pravidelné letecké linky, ani raketoplány! Jedinou cestou k nebeskému Otci je Pán Ježíš!

Děti tady máme před sebou košík s kameny. Podívejte se na ně. Některé jsou hladké, některé špičaté. Přemýšlejte o tom, jak bychom je měli naskládat vedle sebe, abychom z nich udělali cestu do nebe? Měli bychom je naskládat jeden vedle druhého tak, aby byly co nejplacatější a aby se nám do nebe šlo co nejpohodlněji. Ale myslíte, že tak to je správné? (dát dětem prostor, nehodnotit) Myslím, že víte dobře, že abychom došli do nebe, musíme se namáhat, to znamená, dělat dobré skutky, pomáhat druhým, nemyslet tolik na sebe, ale také na dobro druhých. A to není lehké. Takové chování nás stojí námahu. Proto teď poskládáme cestu z kamenů, aby nebyly pohodlné, ale můžeme se pokusit je dávat vedle sebe tak, aby jít po nich bylo obtížné. (děti poskládají z kamenů cestu)

Tak a teď vám podám ruku a můžete si každý vyzkoušet, jak se po takové nepohodlné cestě jde. (*katecheta každému pomůže projít se opatrně po kamenech*) Musím vás pochválit, že jste to zvládli a dokázali jste se o někoho opřít. Protože cestou do nebe nejdeme sami, ale vzájemně si pomáháme. Teď si již budeme pamatovat, že Ježíš o sobě řekl: „Já jsem cesta, pravda a život“. On je tím, kdo nás doprovází na naší cestě.